

ת"פ 14183/07/22 - מדינת ישראל נגד מועתז סיורי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 14183-07-22 מדינת ישראל נ' סיורי(עציר)

לפני כב' השופטת חנה מרים לומפ

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

על ידי ב"כ עו"ד יעל איגרא

נגד

הנאשם מועתז סיורי,

על ידי ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של ניסיון חבלה בנסיבות מחמירות ובעבירה של פציעה לפי סעיפים 333 בצירוף 335(א)(1) ו-(2) בצירוף 25 ו-334 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. מהחלק הכללי של כתב האישום המתוקן עולה, כי בין משפחתו של הנאשם למשפחתו של אימאן קדאמני (להלן: "המתלונן") קיים סכסוך קודם ואירועי אלימות קודמים בין הצדדים, אשר החלו בעקבות הליך גירושין בין המתלונן לאחותו של הנאשם (להלן: "הסכסוך").

3. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי על רקע החלק הכללי, כאמור, ביום 26.6.22 בסמוך לשעה 16:00 הגיע הנאשם למקום עבודתו של המתלונן, מאפיית "בית התנור" בשכונת ואדי ג'וז בירושלים (להלן: "המקום"), יחד עם שניים אחרים, אשר זהותם אינה ידועה במדויק למאשימה (להלן: "האחר הראשון" ו"האחר השני" ויחד "האחרים"), כאשר הוא מצויד באלת מתכת והאחר הראשון מצויד בגז פלפל. הנאשם המתין למתלונן, וכאשר זה יצא מהמאפיה,

עמוד 1

ניגש אליו הנאשם כשהאלה בידו. המתלונן, אשר הבחין בנאשם ניסה להדפו. או אז, החל הנאשם להכות במתלונן באמצעות האלה מספר פעמים בפלג גופו העליון ובראשו. סמוך לאחר מכן הצטרפו אל הנאשם האחרים אשר החלו אף הם להכות במתלונן. האחר הראשון התיז גז פלפל אל עבר המתלונן, ובמקביל, תקף אותו האחר השני והפיל אותו לרצפה, כאשר הוא מכה בו ומצמיד אותו לרצפה. בעוד המתלונן מנסה להתגונן ולהשתחרר מאחיזתו של האחר השני, המשיך הנאשם לחבוט בו באמצעות האלה בגופו מספר פעמים. בין לבין, היכה הנאשם את המתלונן מספר רב של פעמים בראשו שהוא שוכב על הרצפה ונאבק באחר השני.

4. עוברי אורח שנכחו במקום הבחינו בקטטה וניסו להפריד בין המעורבים, אך הנאשם והאחר השני לא חדלו מלהכות בו חרף ניסיונות ההפרדה. כאשר הצליחו עוברי האורח להפריד ביניהם, ברח הנאשם ונכנס לרכבו, בעוד המתלונן ניסה לתקוף את האחר השני באמצעות פלטת עץ שהייתה במקום. הנאשם אשר, כאמור, נכנס לרכבו, החל לנסוע במהירות על מנת להימלט מהמקום. במהלך הנסיעה, ומבלי ששם לב לכך, פגע במתלונן עם רכבו ונמלט מהמקום. למתלונן נגרמו פצעים רבים בגופו ובראשו והוא דימם במקום, ובשל כך הוזמנו למקום אמבולנס וכוחות ביטחון, אשר פינו את המתלונן לבית החולים "שערי צדק".

5. כתוצאה ממעשי הנאשם והאחרים, נגרמו למתלונן חבלות קהות בגופו וכן המטומות בראשו. כמו כן למתלונן נגרמו חתכים ופצעים בראש חלקם הצריכו הדבקה בבית החולים וכן סגירה באמצעות סיכות.

6. בנוסף, צירף הנאשם את ת"פ 47544-04-21 של בית משפט השלום בירושלים (להלן: "התיק המצורף"), בו הורשע בעבירות של זיוף בכוונה לקבל דבר, התחזות כבעל תעודה, שימוש לא זהיר במכונות, קבלת דבר במרמה, עבירה על תקנות הבניה, והתחזות כאחר בכוונה להונות, לפי סעיפים 418, 443, 338(א)(4), 415 רישא ו-441 לחוק העונשין ולפי סעיף 225 לפקודת בטיחות בעבודה (נוסח חדש) התש"ל-1970.

7. מעובדות החלק הכללי של כתב האישום המצורף עולה, כי אופן הפעלת עגורן צריח, לרבות הליך ההסכמה ותנאיו, וכן נהלי הבטיחות המתחייבים בהפעלתו מוסדרים בתקנות הבטיחות בעבודה (עגורנאים, מפעילי מכונות הרמה אחרות ואתרים), תשנ"ג-1992 (להלן: "תקנות העגורנאים"), בתקנות הבטיחות בעבודה (עבודה בגובה) התשס"ו-2007 וכן בתקנות הבטיחות בעבודה (עגורני צריח), תשכ"ז-1966. מפעיל עגורן צריח הוא מי שהוסמך להפעיל עגורן צריח על ידי מנהל הבטיחות והבריאות התעסוקתית שבמשרד העבודה הרווחה והשירותים החברתיים (להלן: "משרד העבודה") ועמד בתנאי הקבלה כמפורט בתקנה 7(א) לתקנות העגורנאים ובהוראות הבטיחות בעבודה (חובת עגורנאי מוסמך לשאת תעודה מזהה וזיהוי), התשי"ט-2019 (להלן: "מפעיל עגורן צריח" או "עגוראי מוסמך"). הפעלת עגורן צריח ע"י אדם שאינו מוכשר או מורשה לכך, מהווה סכנה ממשית לשלום הציבור, נוכח היותו של עגורן צריח מיכון כבד אשר הפעלתו באופן שאינו נכון, עלולה לגרום לקריסתו או נפילת משאות כבדים, מצב המסכן את העובדים באתר העבודה ואת הציבור כולו.

8. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בתאריך 05.02.2017, החלה "האחים מרקו מנופים" לספק לחברת "יורו ישראל (י.ש.) בע"מ" (להלן: "יורו ישראל"), במסגרת הסכם עבודה, מפעילי עגורן צריח לאתר הבניה של יורו ישראל "יורו בפסגה", שברחוב משה דיין 12 בפסגת זאב שבירושלים (להלן: "יורו בפסגה"). במהלך אמצע חודש

פברואר 2019, במועד אשר אינו ידוע במדויק למאשימה, יצר הנאשם קשר עם אחר שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה (להלן: "האחר") באמצעות אפליקציית פייסבוק ורכש ממנו תעודת זהות כחולה ורישיון הפעלת עגורן צריח הנושאים את פרטיו של מוחמד נמר, ת.ז. 304881980, מ.ר. 10514 (להלן: "נמר"), וזאת תמורת סך של ₪ 1,500 (להלן: "התעודה והרישיון המזויפים").

9. בהמשך למתואר, הדביק הנאשם את תמונתו בתעודת הזהות המזויפת, צילם את התעודה והרישיון המזויפים באמצעות מכשיר הטלפון הסלולרי שברשותו ושרף אותן. במהלך החודשים ינואר עד מרץ 2019, במספר מועדים, העסיקה "האחים מרקה מנופים" את הנאשם ב"יורו ישראל" כמפעיל עגורן צריח, כשהוא אינו מוסמך ואינו מחזיק ברישיון להפעלתו. בנסיבות אלו התייצב הנאשם בפני מנהל העבודה באתר "יורו בפסגה" והציג עצמו כמחליף למפעיל הקבוע של עגורן הצריח. הנאשם אמר למנהל העבודה כי שכח את תעודת הזהות והרישיון להפעלת עגורן צריח בביתו ושלח את צילום התעודה והרישיון המזויפים לטלפון הסלולרי של מנהל העבודה.

10. בתיק העיקרי לא הייתה הסכמה לעניין העונש ובתיק המצורף המאשימה הגבילה עצמה לעתור לעונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות בצירוף ענישה נלוות, בעוד שבא כוח הנאשם נותר חופשי בטיעוניו, וביקש שיתקבל תסקיר בעניינו של הנאשם. בתיק המצורף התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות, אולם תסקיר שירות המבחן לא התקבל, עקב מעצרו של הנאשם בתיק העיקרי, ושירות המבחן ביקש לדחות את הגשת התסקיר לחודש דצמבר. ב"כ הנאשם לא ביקש לדחות את הדיון לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן, וגם לא ביקש תסקיר בתיק העיקרי, אלא ביקש לדחות את הדיון על מנת להיערך לטיעונים לעונש ולצרף את התיק הנוסף. בדיון שהתקיים לאחר מכן, צורף התיק הנוסף והצדדים טענו לעונש מיד לאחר מכן.

11. כאמור, בתיק המצורף הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות. מחוות הדעת עולה, כי הנאשם נמצא מתאים לבצע עבודות שירות, וצוין בגדרה, שהנאשם רווק, בן 26, למד 11 שנות לימוד ועובד כשליח מזה שנה ו-7 חודשים, כאשר בעבר עבד בתחום השיפוצים. הנאשם שלל שימוש לרעה בסמים או באלכוהול.

ראיות לעונש

12. ב"כ המאשימה הגישה תצהיר נפגע העבירה, בתיק העיקרי (ת/2), ממנו עולה, כי נפגע העבירה ביקש שיוטל על הנאשם העונש המרבי. נפגע העבירה מסר, שהנאשם היכה אותו מכות רצח בראשו עד שהתעלף, וזאת ביחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה לו. עוד מסר, כי סובל מבעיות פיזיות ואינו מסוגל לעבוד, וביקש שיפוצה על הנזק שנגרם לו. לתצהיר נפגע העבירה צורפו תעודות רפואיות מהן עולה, כי נפגע העבירה המשיך לסבול מכאבים חודשים ארוכים לאחר האירוע, ואף נזקק לטיפול רפואי ביום 27.9.2022. בנוסף, נזקק לטיפול פיזיותרפיה בשל כאבים בצוואר והגבלות בטווחי תנועה.

13. מטעם הנאשם העידה לעונש אחותו של הנאשם שמסרה על הרקע לביצוע העבירה, והוא תקיפות חוזרות ונשנות של נפגע העבירה כלפיה, עד אשר היא התלוננה במשטרה על כך. המאשימה התנגדה לדבריה שכן, לטענתה,

הם חורגים מעובדות כתב האישום המתוקן.

14. כמו כן, העיד לעונש אחיו של הנאשם, אשר מסר שנפגע העבירה וכן דודו ארבו לו לאחר שלקח את ילדיו של הנאשם לבית אביהם, ולמרות זאת הוא הותקף על ידם, כך שנזקק לטיפול רפואי. גם הוא מסר שהתלונן במשטרה. אף לעדות זו התנגדה ב"כ המאשימה וטענה, כי היא חורגת מגדרי כתב האישום המתוקן. בא כוח הנאשם סבר, שיש לתת לעדותם את מלוא המשקל, שכן דברים אלה משקפים את האמור בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן, ממנו עולה שקיים סכסוך קודם בין הצדדים.

טיעוני הצדדים לעונש

15. ב"כ המאשימה הדגישה את החומרה היתרה הגלומה במעשיו של הנאשם, מאחר שבחר לפתור סכסוך באופן אלים. הנאשם הוא זה אשר יזם את האירוע, לקח עמו שותפים, וארב למתלונן במקום עבודתו בצהריי היום. מדובר באירוע מתוכנן היטב, וחלקו של הנאשם בתכנון ובביצוע הוא משמעותי ביותר. בנוסף, ציינה כי אין מדובר באירוע רגעי, אלא באירוע מתמשך, כאשר במהלכו ניסו מספר עובדי אורח להפריד ולסיים את התקיפה, אך הנאשם המשיך במעשיו. בהקשר זה ציינה, כי האירוע לא הסתיים על פי בחירתו של הנאשם, אלא בשל התערבותם של עובדי אורח. בסיומו, פגע הנאשם במתלונן בעזרת מכוניתו, זאת מבלי ששם לב לכך. ב"כ המאשימה הפנתה לנזק שנגרם למתלונן, כמפורט בהצהרת נפגע העבירה, לכך שמסר כי הוא אינו יכול לעבוד עוד, בעקבות האירוע, ואף נגרם לו נזק נפשי. ב"כ המאשימה הדגישה, כי הנאשם פגע בתחושת הביטחון של נפגע העבירה, עת הותקף בעזרת אלת מתכת בכל חלקי גופו, כולל בראשו, ואילולי התערבות עובדי אורח, האירוע היה יכול להיגמר בתוצאות חמורות יותר. בנסיבות אלה עתרה למתחם עונש הולם הנע בין 30 ל-54 חודשי מאסר בפועל, והגישה פסיקה לתמיכה בטיעוניה. אשר לתיק המצורף, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי עבודות שירות ועד 9 חודשי עבודות שירות ומאחר שהתיק צורף, טענה להטלת עונש של מאסר בפועל, כך שיש להמיר את חודשי עבודות השירות לחודשיים מאסר בפועל שירוצו במצטבר.

16. אשר לעונש המתאים- ב"כ המאשימה טענה, שמחד גיסא, יש להתחשב בכך שהנאשם לקח אחריות למעשיו וחסך זמן שיפוטי, ומאידך גיסא, יש להתחשב בכך שצבר לחובתו הרשעה קודמת אחת בעבירת החזקת סכין שבגינה נדון לעונש מאסר של 4 חודשים. על כן, לדידה, יש למקמו בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, ולגזור עליו 36 חודשי מאסר בתיק העיקרי, חודשיים מאסר במצטבר בשל התיק המצורף, כך שירצה סך הכל 38 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגע העבירה.

17. מנגד, טען בא כוח הנאשם כי לא ניתן להתעלם מדברי האחים בדבר הנסיבות שהובילו לביצוע העבירה, כאשר על אף תלונותיהם, המשטרה לא עשתה דבר. אשר לתעודות הרפואיות שמסר המתלונן טען, כי מדובר בתלונות סרק שנולדו לצורך הטיעונים לעונש. מדובר בדברים שמסר לרופא אליו התייצב, אך ביום 27.9.22 לאחר שהוצג הסדר הטיעון, כאשר פנייתו הקודמת היתה ביום 7.8.22, מכאן, שלא היו פניות לקבלת עזרה רפואי במשך כחודשיים, עד להצגת הסדר הטיעון. בנוסף, לא הוצגו מטעמו מסמכים מביטוח לאומי על כך שאינו עובד ולא על כך שהוא מובטל. אשר לפסיקה שהגישה באת כוח המאשימה, טען כי מדובר בעבירות חמורות יותר, אשר בוצעו בנסיבות חמורות יותר, ולכן אין ללמוד ממנה דבר. אדרבא, אם בגין עבירה לפי סעיף 369 נדון הנאשם לעונש של 36 חודשי מאסר, הרי

שבעניינינו העונש צריך להיות נמוך יותר באופן משמעותי. ב"כ הנאשם ועתר למתחם עונש הולם הנע בין 5 חודשי מאסר ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל.

18. לגבי התיק המצורף טען בא כוח הנאשם, כי הוא משאיר לשיקול דעת בית המשפט האם שני חודשי המאסר להם עתרה ב"כ המאשימה ירוצו בחופף או במצטבר.

19. אשר לעונש המתאים ציין, כי מדובר בבחור צעיר, שנעצר יומיים לפני אירוסיו, עבד כעגורן ומחזיק כיום ברישיון להחזקת עגורן. המשפחה עברה חוויה קשה בשל התנהלותו של המתלונן שתקף את אשתו לשעבר וביקש להתחשב בכך.

20. הנאשם בדברו האחרון התנצל על מעשיו, מסר שהיה עצבני והחל בטיפול במסגרת מעצרו. הוא ציין שהוא טעה, ומשלם על טעותו, ולא היה מעורב בעבר באירוע מסוג זה. כמו כן, ביקש את רחמי בית המשפט.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

21. בפתח הדברים אציין כי, במסגרת הטיעונים לעונש בקשר לתיק המצורף, עתרה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין 3 חודשי עבודות שירות ועד 9 חודשי עבודות שירות, וביקשה להשית על הנאשם חודשיים מאסר בפועל שירוצו במצטבר לעונש שיוטל עליו בתיק העיקרי, בעוד שב"כ הנאשם השאיר לשיקול דעת בית משפט את שאלת חפיפת העונש, ולא חלק על מתחם העונש ההולם ועל העונש המתאים לו עתרה המאשימה. מכאן, שלמעשה לא הייתה מחלוקת על העונש המתאים שיוטל בתיק המצורף, אלא באיזה אופן הוא ירוצה. במצב דברים זה, וכאשר עמדת ב"כ המאשימה מקובלת עלי, הן בשאלת מתחם העונש ההולם והן אשר לעונש המתאים, לא אדרש לקביעת מתחם עונש הולם בעבירה זו והעונש המתאים, אלא לשאלה האם העונשים ירוצו בחופף או במצטבר זה לזה.

22. בהתאם לסעיף 40' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

23. הערכים החברתיים המוגנים בעומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק העיקרי, הם שמירה על שלמות גופו של אדם, על ביטחונו, על חייו ועל בריאותו. תופעה במסגרתה נפגעי עבירה נופלים קרבן לאלימות פיזית על רקע עימות או סכסוך, הנה תופעה המחייבת ככלל ענישה מחמירה כדי לעקור תופעות אלו מן החברה.

24. בית המשפט העליון עמד לא אחת, על התופעה של פתרון סכסוכים באמצעים אלימים, ובין היתר, באמצעות

שימוש בנשק קר, וקבע כי על בתי המשפט לסייע במלחמה בתופעה זו, וזאת כדי לעקרה מן השורש באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה. החשש המוגבר לפגיעה בערכים אלה, בעת שימוש בכלי פוגעני, הובילה את המחוקק לקבוע כפל עונש לעבירה המבוצעת כשהעבריין נושא נשק חם או קר.

25. לעניין זה יפים דברים שנאמרו בע"פ 8991/10 יעקב מכבי נגד מדינת ישראל (27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות. יפים לכאן דברים שנקבעו בע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 16.8.2007):

'רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעתיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריין האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה" (שם, פסקה 10; וראו גם: ע"פ 9630/09 זוהר נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.7.2010); ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, פסקה 21 ([פורסם בנבו], 10.11.2009)).

26. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי בעבירת הפציעה בנסיבות דנן, קיים מנעד רחב מאוד של עונשים, הנעים בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד למספר דו ספרתי של חודשי מאסר בפועל. ענישה זו כוללת, על דרך הכלל, רכיב של מאסר לריצוי בפועל אף במקרים בהם מדובר בנאשמים נעדרים עבר פלילי (ראו: ע"פ 5655/13 עמרם נ' מדינת ישראל (20.11.2014); ע"פ (מחוזי ת"א) 53005-10-18 אבנר אבישר נ' מדינת ישראל (26.10.2020)), והדבר תלוי, בכלל נסיבות ביצוע העבירה כמפורט להלן:

א. בע"פ 8897/20 סקנדרין נ' מדינת ישראל (6.5.21), על רקע וויכוח מילולי בין המתלונן לאחיו של המערער הצטייד המערער באמצעי הסוואה לצורך הסתרת זהותו וכן בכלי תקיפה ונסע לעיר מגוריו של המתלונן שם ערב לו. כאשר יצא המתלונן מדירתו לטיול עם כלבו, חבט בו המערער מספר פעמים בחוזקה באמצעות אלה טלסקופית, ובהמשך הכה אותו באגרופים, הצמיד שוקר חשמלי לראשו והפעילו, תוך שהוא גורם למתלונן כאבים חזקים וחבלות חמורות ונזקק לאישפוז בבית החולים. המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והושתו על הנאשם 20 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש והותיר את גזר הדין על כנו.

ב. בע"פ 9147/17 אבו עביד נ' מדינת ישראל (20.9.18) המערער ואחרים היכו את המתלונן ששכב על הקרקע והמערער שלף חפץ חד, דקר את המתלונן בפניו וגרם לחתך עמוק בפניו. בית המשפט העליון החליט להקל בעונשו של המערער עקב הליך שיקומי מתקדם שהצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, ועונשו הועמד על מאסר של שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 5,000 ₪.

ג. רע"פ 1084/17 ולדימיר מיכאלוב נ' מדינת ישראל (11.5.2017), אושר מתחם שבין 6 חודשי מאסר לרבות בריצוי בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בנסיבות של קטטה שהפכה לתקיפה בצוותא, תוך גרימת פציעה בראש, באמצעות בעיטות, אגרופים ושימוש במקלות. כתוצאה ממעשי הנאשמים, נגרמו למתלון שני חתכים בראשו ונפיחות באצבעו, והוא אושפז בבית החולים לצורך הידוק החתכים באמצעות סיכות. גם המערער נפגע באירוע. על המערער הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בתסקיר שלילי ובעברו הפלילי. בית משפט העליון דחה את הערעור.

ד. בע"פ 3381/16 אלקרינאוי נ' מדינת ישראל (10.7.16) התקבל ערעורו של מי שהורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה ונדון ל-20 חודשי מאסר בפועל. על פי המתואר הרקע למעשים הוא מריבה שנתגלעה בין בנו של המערער לבין בנו של המתלון. בנו של המתלון היכה את המערער בראשו באמצעות מוט ברזל. לאחר מכן נסע המערער יחד עם בנו לדוכן הירקות בו עבדו באותה העת המתלון ואחד מבניו. המערער יצא מהרכב יחד עם בנו כשהוא אוחז באלה עשויה עץ והחל להכות את המתלון בראשו ואת בנו באמצעות האלה. בית המשפט העליון קבע, כי סיכויי השיקום בעניינו של המערער מצדיקים סטייה משמעותית יותר מזו שנקבעה על ידי בית המשפט המחוזי והעמיד את עונשו של המערער על 12 חודשים מאסר בפועל.

ה. ברע"פ 5675/15 ולדימיר רדאוש נ' מדינת ישראל (24.8.15), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו- 8 חודשי מאסר. במקרה זה היכה הנאשם אחר בראשו באמצעות בקבוק זכוכית וגרם לו לחתך מדמם.

ו. בע"פ 1892/15 אימן אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (31.05.15), נדחה ערעורם של נאשמים אשר הורשעו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 ל-24 חודשי מאסר והשית על המערערים 14 חודשי מאסר בפועל. במסגרת האירוע, המערער 1 נטל מקל מרכבו והיכה באמצעותו את המתלון, בכל חלקי גופו. בד בבד, המערער 2 נטל מקל נוסף מהרכב, הצטרף אל המערער 1, ושניהם היכו יחדיו את המתלון באמצעות המקלות בכל חלקי גופו. כתוצאה ממעשי המערערים נגרמו למתלון פצע בקרקפת; שבר בעצם הזיגומה; שברים בשוק הרגל השמאלית ובשורש שתי כפות הידיים; ושפשופים בידיו.

ז. בע"פ 3799/14 כאמל אבו שנב נ' מדינת ישראל (24.6.15)- הותר בית המשפט העליון על כנו עונש שהוטל על מי שהורשע לאחר שמיעת ראיות בבית המשפט המחוזי בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והיזק בזדון, בכך שעל רקע עימות שהתפתח בין המתלון לבין קרובת משפחתו של הנאשם קודם לכן, נכנס הנאשם לחנות המכולת של המתלון, נטל קופת צדקה מפח והטיח אותה בעוצמה בפניו של המתלון באזור עינו השמאלית, הנאשם הוסיף והפיל חפצים שונים מהמדפים תוך שהוא משליך את חלקם על המתלון וכן הפיל מקרר גלידה ושפך את תכולתו. המתלון הובהל לבית החולים ונמצאו שברים מרוסקים באפו ופגיעות קשות סביב העין. מתחם העונש ההולם שנקבע היה בין 3 ל-7 שנות מאסר ובית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של 48 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. בית המשפט העליון קבע, כי העונש שהוטל על הנאשם אינו מן הקלים, אולם בנסיבות העניין אין לומר כי מתחם העונש ההולם שנקבע והעונש שהוטל חורגים לחומרה מהעונש ההולם בנסיבות אלה במידה המצדיקה התערבות.

ח. בע"פ 2138/13 אבו קווידר נ' מדינת ישראל (23.6.13), נדון עניינו של מערער שהורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה. במקרה זה היה קיים סכסוך מוקדם בין המערער לבין שני עובדים

אחרים איתם עבד בסופר מרקט. אותם עובדים הגיעו לביתו של המערער כדי להתעמת אתו. הם תקפו את המערער, ובתגובה לכך הוא דקר את אחד המתלוננים בגבו, בשכמו ובידו באמצעות חפץ חד, ונס מהמקום. כתוצאה ממעשיו של המערער נגרמו לאותו עובד חתכים, והוא אושפז ליומיים בבית חולים, שבמהלכם נזקק לניתוח ותפרים. בית המשפט המחוזי גזר על המערער, נעדר עבר פלילי, עונש מאסר למשך 18 חודשים ופיצוי בסך 5,000 ₪, ובית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

ט. ע"פ (מחוזי ת"א) 53005-10-18 אבנר אבישר נ' מדינת ישראל (26.10.20), נדחה ערעור על חומרת העונש לאחר שבית המשפט השית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי למתלונן. בית משפט קמא העמיד את מתחם העונש ההולם בין 7 ל-24 חודשי מאסר. במסגרת נסיבות האירוע תקף הנאשם את המתלונן, בכך שהיכה בו בידו, בגבו ובצלעותיו, באמצעות אלה עשויה מברזל שהייתה ברשותו. כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל, נגרמו למתלונן שבר ביד שמאל ובאצבע כף יד ימין, אשר גובסו בסד. כמו כן, נגרמו למתלונן המטומות בעכוז, בירך ימין, במותן ובשוק שמאל.

י. ת"פ (שלום ת"א) 65255-12-16 מדינת ישראל נ' אברהם ישראל (28.06.21), הורשע הנאשם בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8-24 חודשי מאסר. באירוע, הנאשם נטל מוט ברזל, וחבט באמצעות המוט על גבו של המתלונן פעמיים באופן שהותיר סימן אדום על הגב. בהמשך, לאחר שהמתלונן מעד ארצה, היכה אותו שוב הנאשם באמצעות מוט הברזל בראשו. כתוצאה ממעשים אלה נגרם למתלונן חתך עמוק באורך של כ-10 ס"מ בראשו, אשר דרש טיפול של הרדמה מקומית ותפירה באמצעות עשרה תפרים. הנאשם עבר הליך טיפולי שיקומי משמעותי ומנגד עברו הפלילי מכביד הכולל מאסרים מותנים, והוא נדון לעונש של 15 חודשי מאסר בפועל.

27. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: מחד גיסא, מדובר באירוע מתמשך, כאשר הנאשם יכול היה לסגת בכל שלב של האירוע. הנאשם ביצע את העבירה בצוותא חדא, כשהיו נוכחים שלושה שחברו יחד לביצוע המעשה, כאשר נפגע העבירה נמצא בנחיתות מספרית לעומתם. מחולל האירוע הוא הנאשם, אשר הצטייד באלה ומעורב אחר הצטייד בגז פלפל מבעוד מועד. הנאשם הגיע למקום עבודתו של נפגע העבירה בצהריי היום ולא היסס להתעמת עמו באופן פיזי ביחד עם אחרים, והיכה אותו שוב ושוב באלה בכל חלקי גופו, לרבות בחלקים רגישים דוגמת הראש. האירוע לא נפסק בעתיו של הנאשם, אלא לאחר התערבות של עוברי אורח, ויש להתחשב בכך שנגרמו לנפגע העבירה חבלות וחתכים בכל חלקי גופו והוא פונה לבית חולים בעקבות האירוע. מתצהיר נפגע עבירה, עולה כי הוא נזקק לטיפול בעקבות כאבים, וכי נגרם לו נזק נפשי משמעותי והוא מתקשה לשוב ולעבוד. מאידך גיסא, ומבלי להקל ראש בחומרת המעשים, יש להתחשב בכך שהנזקים שנגרמו לנפגע העבירה אינם במדרג חומרה גבוה באופן יחסי, שכן למרבה המזל לא עולה מעובדות כתב האישום המתוקן שנגרמה לו נכות קבועה, ואך בנס הסתיים האירוע בפציעות שהצריכו הדבקה וסיכות, ואין מדובר בנזקים בלתי הפיכים. מאידך גיסא, יש להתחשב בכך שקדמו לאירוע אירועי אלימות הדדיים בין הצדדים, בעקבות סכסוך בין נפגע העבירה לאחותו של הנאשם, כפי שעולה מהחלק הכללי של כתב האישום המתוקן. למסקנה זו הגעתי, מבלי להיזקק לעדויותיהם של אחיו של הנאשם, שהרחיבו מעבר לאמור בעובדות כתב האישום המתוקן, כך שלא ניתן להתחשב בעדויותיהם בעניין זה כאמור בסעיף 40 י' לחוק העונשין.

28. לאחר שבחנתי, את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות שלפניי, את נסיבות ביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את העבירה שלפניי, נע בין 15 ל- 35 חודשי מאסר, זאת לצד רכיבי ענישה נלווים.

העונש המתאים

29. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו הנאשם - הנאשם בן 26, השלים 11 שנות לימוד, עמד להתחתן טרם מעצרו, עבד באופן סדיר טרם מעצרו תחילה בתחום השיפוצים ובהמשך כשליח וסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם שוהה במעצר מזה ארבעה וחצי חודשים, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

ב. נטילת האחריות של הנאשם למעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - הנאשם לקח אחריות למעשיו בשלב מקדמי של ההליך, לאחר שכתב האישום תוקן, חסך זמן שיפוטי ואת הצורך בהעדתו של נפגע העבירה. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ושאפה לחזור ולנהל אורח חיים נורמטיבי, וציין כי הוא עובר הליך טיפולי בין כותלי שב"ס.

ג. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - הנאשם צבר לחובתו הרשעה קודמת אחת בעבירת החזקת סכין שבגינה נדון בשנת 2014 לעונש של 4 חודשי מאסר, כאשר מדובר בעבירה שנעברה בהיותו נער. בהמשך עבר הנאשם את העבירה בתיק המצורף בשנת 2017 קרי לפני כ-6 שנים ומאז לא היה מעורב בפלילים למעט העבירה שלפניי. לחומרה יש לראות את העובדה שהנאשם ביצע את העבירה שעה שמתנהל כנגדו הליך פלילי בתיק המצורף, וממתין לגזר דינו שהיה קבוע ליום 3.10.2022, ומדובר במאסרו השני. בנוסף, לא התקבל תסקיר בעניינו של הנאשם כך שאין אופק שיקומי טיפולי בעניינו.

30. בתי המשפט חזרו וקבעו בפסיקתם כי יש להיאבק בנגע האלימות שפשה בחברה הישראלית ולעקרו מן השורש באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה. בהקשר זה יפים דברי כב' השופט י' דנציגר בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, בפס' 21 לפסה"ד (10.11.2009):

"קיים אינטרס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים תוך שימוש בנשק קר ...

יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג וברח".

31. סופו של דבר, לאחר ששקלתי את הנסיבות לקולה ולחומרה, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להשית על הנאשם עונש המצוי בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתיתו. יוער, כי גם ב"כ המאשימה טענה שהעונש המתאים לנאשם מצוי בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם. אשר לעונש של שני חודשי מאסר בפועל בשל התיק המצורף, מצאתי להטילו חודש בחופף וחודש במצטבר.

32. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם עונש כולל כדלהלן:

א. 21 חודשי מאסר אשר ירצו מיום מעצרו 28.6.22.

ב. 10 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצו עונש זה, אלא אם יעברו בתוך שנתיים מיום שחרורו, על כל עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת מרמה מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצו עונש זה, אלא אם יעברו בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת מרמה מסוג עוון או עבירת זיוף או עבירת התחזות.

ד. פיצוי לנפגע העבירה בסך 5,000 ₪, הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.23, ובכל האחד לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו או במלואו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן במעמד ב"כ הצדדים והנאשם היום, כ' בחשון התשפ"ג, 14 בנובמבר 2022.